

Evangélikus Kántorlevél

Szerkeszti: Finta Gergely és Kinczler Zsuzsanna,
az Evangélikus Hittudományi Egyetem Egyházzene Tanszékén

A fóti evangélikus gyülekezet kántora

Egy Nógrád megyei faluból, Egyházasdengelegről származom. Konfirmációmkor éreztem az elhívást arra, hogy kántor legyek. A dengelegi gyülekezetben akkor már hat éve nem szólalt meg az orgona. Fótra először tizenkét évesen, 1981-ben jutottam el: soron kívül felvételt nyertem a Kántorképző Intézet júliusi kéthetes tanfolyamára. Két hét tanulás és két hónap gyakorlás után ősszel már én kísértem két szólamban a dengelegi gyülekezet énekeit, s még ugyan ezen év adventjétől a sziráki gyülekezet orgonáján is én játszottam tizenkét éven át, míg Fótra nem költöztem a szülői házból. Attól kezdve minden vasárnap szolgálatban voltam és vagyok a mai napig.

A következő kéthetes kurzuson már korálokat játszottam, harmadszorra organista lettem, és 1987-ben megszereztem a kántori oklevelet. Annak idején ez nem volt egyszerű feladat, mert akkori lakóhelyemen és környékén egyetlen olyan orgona sem volt rendesen kiépített pedálklaviatúrával. (A mai napig sok tehetséges fiatal kallódik vagy kedvetlenedik el emiatt.)

1993-ban a reformáció napján a fóti templomban az akkori kántor, *Péter Attila* helyetteseként mutatkoztam be a gyülekezetnek. Először csak egy évre, a kántor külföldi ösztöndíjas útja alatti helyettesítésre kértek fel, de ebből mára 21 év kántori szolgálat lett. Eközben Attila a lelkészi hivatást választotta. Mikor Fótra kerültem, már készen volt új orgona, így orgonajátékomat is fejleszthettem. A Kántorképző akkori vezetője *Trajtler Gábor* nagy hatással volt kántori pályámra. Tanulmányaimat *Pusker Imrénél* Hatvanban, *Pálúr Jánosnál* és *Baróti Istvánnál* a Bp. II. kerületi zeneiskolában folytattam. Gyerekkorom óta érdeklődtem a hangszer működése és építése iránt is. Túlzás nélkül mondhatom, életem nagy részét ennek szenteltem. Fiatalkoromban dolgozhattam az Aquincum Orgonagyárban, s az ott megszerzett tapasztalatok és ismeretségek az egész életem folyamán meghatározóak maradtak. A kollégákkal máig jó kapcsolatban vagyok, sok szakmai segítséget nyújtanak.

Ezután hosszú időre más területen dolgoztam, de 2007-ben újra lehetőségem nyílt arra, hogy a hangszerek közelébe kerüljek. A Kántorképző Intézet vezetője, *Bence Gábor* felkért, hogy a hangszereik karbantartását, javítását vé-

gezzem el, amit a mai napig örömmel vállalok, ugyanis mindig szívesen segítem a fiatal tehetségek fejlődését, én is itt kezdtem zenei tanulmányaimat.

2011-ben a gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnázium felkérésére megépítettem az első saját tervezésű hordozható kisorgonámot. A gimnázium tehetséges tanulója Balogh Piusz OPraem vezetésével folyamatosan járják vele az országot zsolozsmás szolgálattal. Munkám elismerése, hogy a hangszer számos koncerten helyállt, járt már az esztergomi bazilikában, a Szent István-bazilikában kísérte a Szent Efrém Férfikart és számos neves előadóművészt.

1994-ben újraszerveztük a gyülekezet énekkarát, mely a mai napig rendszeresen énekel az istentiszteleteken, s részt vesz az évente megszervezett énekkari találkozókban is. Tavaly sorra vettük Herbert Wulf Az ünnep éneke c. korál-feldolgozásait. A gyülekezet és az énekkar felváltva énekelte a versszakokat. Sokszor választunk olyan műveket, amelyek előadásában fiatal hangszereseink is részt vesznek. Néhány éve Lengyelországba is meghívást kaptunk, ahol istentisztelet keretében közel félórás koncertet adtunk. Énekkarunkat *Domokos Éva* vezeti, jómagam a darabok betanítását és hangszeres kísérését végzem. Repertoárunk elég nagyra nőtt ezen évek alatt.

Lelkészünk, *Cserháti Izabella* nyitott a liturgia megújítása iránt. Ez érződik a főtisztasági liturgikus rendjében is. A kezdő prelúdium után lelkészünk köszönti a gyülekezetet, s elmondja a hirdetéseket. Erre következik a vasárnap témájához választott bevezető ének. A lekiókat gyülekezeti tagjaink olvassák fel. A főének és az igehirdetés után általában az énekkar szolgálata következik. Többször éneklünk az egyházi esztendőhöz kapcsolódó himnuszt a Gyülekezeti Liturgikus Könyvből. A záró oltári szolgálat és a befejező ének után mindig magam választok kivonuló orgonazenét. Minden hónap első vasárnapja úrvacsorás istentisztelet, a második vasárnapja pedig családi istentisztelet. Ekkor a 17-es számú énekel liturgikus rendet használjuk. A gyülekezet az énekeskönyv énekeinek 99 százalékát ismeri, és éneklis. A GYLK-ból a főbb himnusztokat és néhány új korált is megtanultunk már. Az új énekek

betanításában nagy szerepe van az énekkarnak. A gyülekezet tempósan, hangosan és szépen, énekel. Nagyon örülök annak, hogy kántori szolgálatomat olyan gyülekezetben végezhetem, ahol megfelelő hangszer áll rendelkezésemre. Segíti munkámat az is, hogy a gyülekezet szívesen tanul és érdeklődik az egyházzene iránt.

Laukó Levente